

тѣ прѣдъ него, и попыталъ пѣрвый-тѣ отъ тѣхъ наистинѣ изрекли ли ежъ такъвыи хулительны думы. А той, отговорилъ, наистинѣ, царю, изрекохмы тѣзи хульны думы, можеше и оше повече да искажемъ ако имахмы повече вино да пѣемъ. На тѣзи отговоръ Пирро ся позасмѣлъ и гы пуснѣлъ.

Константинь Великий.

Константинь великий, който прѣмѣсти западнѣхъ имперіѣхъ въ Византѣ, и прѣпоржчи христіанскѣхъ вѣрѣхъ на подданицы тѣ си, подструванъ нѣкога отъ дворяны-тѣ си за да накаже нѣкои жители александрійскы, който замѣряли съ каманіе и оклосали неговѣтъ отъ камѣкъ изваянъ ликъ, не само нерачилъ да гы послуша, но безъ да ся смути ни най-малко погладилъ лицето си съ рѣкѣхъ и, “Но азъ, не реклъ, оубѣщамъ да съмъ нараненъ нѣкѣдѣ.”

Абу-Ханифахъ,

Абу-Ханифахъ, единъ отъ славныѣхъ учителя на ислямскѣхъ религіѣхъ, былъ чу-